

No cal que em diguis que m'estimes

Els t'estimo costen de dir, però també n'hi ha que els deixen anar de forma gratuïta

Foto: Lennart Tange

Menteix-me: digue'm que m'has esperat tots aquests anys. Digue'm que hauries mort si jo no hagués tornat. Digue'm que encara m'estimes tant com jo t'estimo. Ho demana Sterling Hayden a Joan Crawford a l'escena culminant del western *Johnny Guitar*. I ella obeeix i respon que l'ha esperat tots aquests anys, que s'hauria mort si no hagués tornat, que encara l'estima tant com ell. La frase "digues que m'estimes encara que sigui mentida" no es pronuncia literalment a la pel·lícula, tot i que Montserrat Roig m'ho havia fet creure. És una frase falsa, en qualsevol cas. Les mentides no consolen gens. Tant tu com jo com Johnny Guitar només volem sentir que ens estimen quan sabem que és veritat.

L'amiga i poeta Míriam Cano té per costum dir t'estimo sempre que s'acomiada d'algú que estima, en persona o per telèfon, de viva veu o per escrit. Tenia dotze o tretze anys quan es va proposar no estalviar-se mai un t'estimo (<http://www.catorze.cat/noticia/2801/darrera/paraula>) . I des d'aleshores ho fa, jo mateixa en dono fe (sí, t'hi acabes habituant, però és cert que els primers t'estimo que et regala et fan respecte, t'incomoden una mica, no saps ben bé com encaixar-los). La Míriam troba que ens fa massa por o vergonya verbalitzar els sentiments, que ens protegim de forma desmesurada, i es dedica a repartir t'estimos com si fossin bondies.

En una peça (<https://www.youtube.com/watch?v=eshYg5TiQnQ>) de l'àlbum *Bon dia*, justament, Els Pets canten "Digue'm que m'estimes, omple'm el cos de mentides". Digue'm que m'estimes encara que sigui un somni, digue'm que em desitges i et prometo que et creuré. Digue'm que

m'enyores i et sap greu quan te n'adones, digue'm que em somies, enganya'm encara més. Digue'm que m'estimes encara que no t'ho creguis, nainonainonai, nainonainonaino, nainonainonà.

Estimo la Míriam Cano i estimo en Lluís Gavalda (<http://www.catorze.cat/noticia/802/lluis/gavalda/escenari/soc/jo/pero/felic>), i juraria que el sentiment és recíproc, però no em cal llegir-ho ni escoltar-ho per saber-ho. De debò. Els t'estimo costen de dir, però també n'hi ha que els deixen anar de forma gratuïta. Et dic t'estimo i així ja he complert. Doncs ho sento, però em temo que la cosa requereix més feina. No es tracta de dir-ho sinó sobretot de mostrar-ho, de fer que la persona estimada ho noti. És la norma número u dels cursos d'escriptura: no em diguis que el personatge està trist, fes que el lector vegi que ho està. *Show, don't tell.*

Les paraules m'enamoren, però són traïdores, poden ser mentideres i no sempre surten quan volem ni com volem. Per descomptat que és fantàstic si un amant et recita a cau d'orella aquell poema (<http://www.catorze.cat/noticia/3559/estimo/perque/si>) de Maria-Mercè Marçal que s'enceta amb el vers "T'estimo perquè sí. Perquè el cos m'ho demana". Però n'hi ha prou i de sobres si la gent que t'estima, quan sap que pateixes i fa seu el teu dolor, et demostra que és amb tu i et diu que no sap què dir.